

i Dvrigt tro, der er Mange her i Salen, som dele denne Anskuelse med mig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag til Sagens 2den Behandling bedes indgivne i Bureauet inden imorgen, Tirsdag Middag, Kl. 1. Forsaavidt Endringsforslagene's Beskaffenhed ikke maatte fraaende det, er det paatænkt med Tingets Samtykke at lade Sagen foretage til 2den Behandling imorgen.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ærede Behandling af „Forslag til midlertidig Finanslov for Finantsaaret 1873—74“.

(2den Behandling findes i Tidenden, Sp. 3,335 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Udvalgets Ordfører (Berg):

§ 1, 2den Linie, forandres Ordene: „og senest indtil 1ste Juli d. A.“ til: „dog ikke udover 30te Juni d. A.“.

Det stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Berg): Jeg har tilladt mig at stille Forslag om en Redaktionsændring til Lovforslaget. De midlertidige Finantslove, som Rigsdagen tidligere har vedtaget, have brugt det Udtryk „og senest indtil“ o. s. v.; som bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) ved denne Sags 2den Behandling, er det korektere at sige „dog ikke udover“, og det er Anledningen til, at dette Endringsforslag er blevet stillet. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) rettede en Hensigt til Udvalget angaaende en Endring i dette Lovforslag, der skulde gaa ud paa, i Stedet, for som det nu hedder „som ere opførte i det Forslag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar osv.“, at sætte „som ere opførte“ — nemlig paa de særskilte Poster — „i det Forslag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar, der er Rigsdagen forelagt, saaledes som det findes vedtaget ved Udstedelsen af denne Lov“. Der er flere Medlemmer, som sympatisere med et saadant Forslag, hvorved man utvivlsomt vilde undgaa nogen Misforstaaelse; men

man har ikke troet paa Sagens nuværende Standpunkt at burde optage dette Endringsforslag til Behandling. Ved „de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler“ fortaar Udvalgets Flertal, og jeg tør vel sige hele Udvalget paa den ene Side ikke, at man derved indskrænker Bemyndigelsen for Regjeringen til Udgifter, der kunne opfattes; tværtimod erkjender man, at der i Overensstemmelse med dette Udtryk kan findes Udgifter, som efter de hidtil gjældende Regler kunne udredes, selv om de gjælde for mere end første Kvartal, ja endog for hele Finantsaaret, naar de hidtil ere udredede i denne Tid, og der ikke er Tvivl om, at de efter den hidtil foregaaende Behandling ville blive bevilgede. Paa den anden Side tror man at burde fastholde, at Ordene „nødvendige løbende Udgifter“ sikkre imod, at Regjeringen benytter denne Lov til at opnaa større Bevillinger paa de enkelte Poster i Finantslovsforslaget, end den har sikket Udvalget til ved den endelige Behandling af Finantslovsforslaget at ville naae. I Hensigt hertil have de Medlemmer, der ellers sympatisere med det Forslag, der blev antydet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, ikke troet, at der vilde være nogen Nødvendighed for at optage det.

Finantsministeren: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som den ærede Ordfører omtalte, kan jeg henholde mig til, hvad jeg bemærkede ved 2den Behandling, da denne Sag blev bragt paa Bane af et æret Medlem fra Sylland. Jeg vil ikke paalage mig i enkelte Sætninger nærmere at formulere de Grundsætninger, der maa følges ved Anvendelsen af en saadan midlertidig Bevilling som den her foreliggende. Jeg tror, det er umuligt i enkelte skarpt afgrænsede Sætninger at opstille de Regler, der skulde være anvendelige for alle Tilfælde, men det er heller ikke nødvendigt. Saavidt jeg veed, har der i de nærmest foregaaende Aar, hvor lignende Love have maattet gives, ikke viist sig nogen Banfærlighed ved Anvendelsen af disse Love, og der er ikke nogen fornødig Grund til Frygt for, at Regjeringen paa nogen sær Maade skulde ville udstrække den Bemyndigelse, som flyder af denne Lov. Det er jo altid under Regjeringens Ansvar, at de Dispositioner træffes, som man anser for rigtige. Der opnaas Intet ved en saadan Forandring af Lovforslaget som den omtalte, hvortil der jo forresten heller ikke foreligger Forslag; ogsaa med en saadan forandret Affattelse vilde der kunne opstaa Spørgsmaal, som ikke kunde løses efter en enkelt Formel. Paa den anden Side kan der ansøges Meget imod en saadan Forandring, men derpaa behøver jeg ikke at gaa ind, da der jo som sagt ikke foreligger noget Forslag dertil.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.